

GreytNews 33 - stichting Greyhounds Rescue Holland - 3 september 2011.

Het meest besproken onderwerp van de afgelopen zomer was wel het weer. Slecht weer, geen weer, herfstweer, regen en kou. Hier en daar ging zelfs de kachel soms aan. Voor ons allen geen pretje en wat verlang(d)en we naar zomer. Toch had deze herfstachtige zomer ook een voordeel. In Spanje nl. waren de galgo's alleen maar blij zonder de allesverzengende hitte. Niet alleen in de shelter, waar vaak nog wat hokken en afdaken zijn, maar vooral ook de galgo's die aan een korte ketting buiten worden gehouden zonder enige beschutting en zelfs vaak zonder water. Voor hen betekende deze zomer in elk geval een heel klein beetje minder ellende. Helaas niet voor lang want intussen is het jachtseizoen in Spanje weer begonnen, en u begrijpt wat dat betekent... De beste galgo's worden weer uitgezocht voor het komend seizoen en de rest wordt gedumpt of op wrede wijze afgemaakt. Wij, maar vooral ook de vrijwilligers in de Spaanse shelters, maken ons dus weer op voor een extra drukke periode. Schouders eronder en hopen dat we zoveel mogelijk hondjes weer toekomst kunnen geven. Mogen wij ook weer op uw steun rekenen?

De Wandelingen.

Nu de zomer achter ons ligt en iedereen langzaam maar zeker weer in het ritme van alledag komt, gaan we ook weer vooruitkijken naar onze volgende wandeling. Deze zal plaatsvinden op zondag 2 oktober a.s. Het wordt weer een echte strandwandeling en wel op de prachtige locatie [De Zeetoren](#) in Hoek van Holland. Vorig jaar oktober waren we hier voor het eerst en dat is zo goed bevallen dat we hier heel graag terugkomen. Mooi gelegen, een schitterend strand, leuk pad ernaartoe en een hartelijke ontvangst. Kortom, wij zien het helemaal zitten. Trouwens, niet alleen voor onze viervoeters is het hier genieten, ook kinderen van groot tot klein zullen het geweldig vinden. Gezellig allemaal meenemen dus! Alle informatie over deze dag kunt u nalezen op onze [website](#) en vrijblijvend aanmelden kan middels een mailtje naar het [evenemententeam](#). Voor de viervoeters ligt bovendien een leuk presentje klaar, het is dan immers bijna dierendag!

Hond in het zonnetje – Carmen. Door haar pleeggezin.

Deze keer vragen we graag uw aandacht voor Carmen. Deze schat is op zoek naar een echt thuis en zit momenteel al in een pleeggezin in Nederland. U kunt dus zo met haar gaan kennismaken! Lees dus snel wat haar pleegmama over Carmen schrijft:

Vanaf het begin is het erg goed gegaan met Carmen. Het was wel even wennen dat ze haar eigen etensbak had en dat mijn twee lieve schrokoppen dus niet uit haar bak mochten mee eten. Maar ook die organisatie hebben we nu langzamerhand door. Op dit moment geef ik Carmen nog 3 keer per dag te eten, gewoon om haar hongergevoel wat tegen te gaan. En ze mag van mij nog wat aankomen. Dat heeft ook te maken met de spieropbouw van haar, het lijkt erop dat ze in het verleden weinig heeft gelopen. Nu al begint ze een wat dikkere kont te krijgen.

Carmen begint nu na een maand te glanzen en je ziet ook wat meer kleurverschillen opkomen. Ze is op dit moment aan het verharen en ze vindt het heerlijk om geborsteld te worden met een zachte veger... die is precies goed voor zo'n vacht met weinig onderhuids vet. Daarnaast is veel aaien ook heerlijk voor d'r vacht, ze is nu helemaal schoon geaaid. Je hart smelt bij die hele mooie oogopslag, reebruine ogen die je aankijken met wittige wimpers. En ze heeft een hele leuke krul aan het uiteinde van d'r staart. En dat oor? Niets vervelends, niks mee aan de hand, het geeft haar een wat guitig uiterlijk omdat ze door de operatie het oor niet helemaal meer kan bewegen.

Qua manieren is er niets op Carmen aan te merken, ze komt dolenthousiast naar je toe als je thuis komt, maar springt niet op je. Als we de deur uitgaan, blijft ze even wachten om zeker te weten dat je wel meegaat. Als het weer een beetje meewerkt, gaat de tuindeur open. Dan ligt ze graag buiten in het zonnetje...

Lees de rest van het verhaal op onze [website](#) !

Uit de adoptiehoek – Door Vicky en Babeth.

De maand september is net begonnen, veel mensen zijn terug van vakantie en onze galgo's hebben enorm plezier gehad. Alle mooie foto's die jullie hebben genomen en naar ons hebben toegestuurd zijn het bewijs daarvan. Sommigen hebben op de camping genoten, anderen van de bergen en de zee, wat een luxe allemaal, het leven is lang niet zo gek in Nederland of België!

Pret hebben ze zeker gehad!

Ondanks de zomermaanden zijn er ook adopties geweest en onze honden zijn ook echt in trek in België. Een aantal leuke mixen hebben een fijn gezin gevonden. Het was heel mooi om te zien dat Romy haar broertje weer terugzag, haar familie heeft gezorgd dat deze twee nooit meer uit elkaar zullen zijn, echt bijzonder!!

We hebben uiteraard veel nieuwe honden op de site gekregen, onze Esperanza gaat vooruit, allemaal positieve berichten!!

Wat betreft de pleeghonden mogen we ook niet klagen, Joke en Hans hebben gezorgd dat veel van hen een goed mandje gevonden hebben. Daardoor kunnen weer nieuwe hondjes opgevangen worden. We zijn onze pleeggezinnen zeer dankbaar, we kunnen ze niet missen.

Onze wandeling staat bijna voor de deur, we hopen jullie allemaal te zien, onze pleeghonden zullen weer van de partij zijn en we hopen dat dat ze helpt een fijne familie te vinden!!

We wensen jullie een mooie nazomer.

Uit de Hulpgoederenhoek - Najaarsschoonmaak.

Volgens het woordenboek is een najaarsschoonmaak 'algehele schoonmaak van het huis in het najaar' en nu de meeste mensen weer net teruggekeerd zijn van vakantie wordt in menig huishouden de boel weer netjes aan kant gemaakt, bij onze Vlaamse vrienden: opgekuist.

De kostwinner is blij weer aan het werk te mogen gaan en neemt 's ochtends dankbaar de benen omdat de huisvrouw cq -man, ja die zijn er steeds meer, die dagen druk in de weer is met zwabber, bezem, stofdoek en spons, "Sorbo hier, Sorbo daar, ...".

's Avonds doodmoe thuisgekomen van die eerste werkdag en struikelend over de emmer en dweil in de gang klinkt het letterlijk 'opgeruimd' uit de keuken "Hallo schat, hoe was het op je werk"... Grrr ... het enige waar je zin in hebt is vanavond bankhangen.

Maar daar wordt al snel een stokje voor gestoken als er gemeld wordt dat er bij het opruimen diverse spulletjes aangetroffen zijn die in Spanje goed te gebruiken zijn. "Bel even een [inzamelpunt](#) dan kan je die spullen deze week nog even wegbrengen".

Ja, wellicht zonder dat u het zich realiseerde helpen wij u graag bij uw najaarsschoonmaak!

EU Campagne en [greyhoundsrescue.org](http://www.greyhoundsrescue.org).

U hebt het vast allemaal al op onze website gelezen, GRH is volop bezig met een EU campagne die inmiddels al door ruim veertig rescue organisaties uit heel Europa, waaronder de WSPA (World Society for the Protection of Animals) wordt ondersteund. Dat mag best bijzonder heten. Nu de nieuwe *Strategie voor Dierenwelzijn* wordt opgesteld om te worden gepresenteerd in december 2011 lijkt dit een hele geschikte tijd voor actie. Het lot van de galgo's verdient immers beslist meer aandacht. Achter de schermen wordt keihard aan dit doel gewerkt maar ook u kunt het verloop van onze campagne volgen. Natuurlijk op onze vertrouwde [website](http://www.greyhoundsrescue.org), maar nu ook in het Engels op de recent speciaal gelanceerde www.greyhoundsrescue.org. Nu we internationaal om steun vragen willen we onze Europese collega's, en een ieder die geïnteresseerd is, natuurlijk graag op de hoogte houden van de ontwikkelingen. www.greyhoundsrescue.org voorziet in die behoefte en we hopen op blijvende én uitbreidende steun van organisaties uit vele landen. Samen staan we sterk!

Vertrouwen - Mirte Kerklaan.

Zojuist heb ik weer eens een kijkje genomen op de website. Dan ben ik altijd wel een tijdje zoet. Er valt een hoop te zien en te lezen. En wat mij opvalt is dat er, zelfs in de vakantieperiode, steeds weer nieuwe verhalen, nieuwsfeitjes, ontwikkelingen en wat al dies meer zij, op de site staan. De column van Hipi roept veel herkenning op. De ontwikkelingen van Esperanza volg ik op de voet (wat een beeldspraak) en er is nog zo veel meer, te veel om op te noemen.

Uiteindelijk kom ik dan altijd wéér uit bij de adoptiehonden. Ik kan het niet laten! Ook al zijn we heel gelukkig met twee schatten van Galgo's, diep in mijn hart wil ik er nóg wel tien. En als ik dan al die lieve, mooie, zachtaardige koppies voorbij zie komen (slik). De één is al op leeftijd, de ander heeft langs de straat gezworven, weer een ander is ernstig mishandeld. Een enkeling komt vrij ongeschonden uit de strijd. Heeft nog weinig trauma opgelopen of is als jonge pup gered. Deze kunnen dan opgroeien tot blijde gezonde honden zonder alle traumatische ervaringen. Maar de meesten hebben op de één of andere manier wel een trauma opgelopen.

Sommige hondjes zullen het trauma, met veel liefde en zorg, weer aardig te boven komen en vertrouwen krijgen in de medemens. Andere zullen altijd kwetsbaar blijven. Schrikken zelfs van een grasspriet of een onverwacht geluid. Lopen achteruit als er mensen in het vizier komen. Gelukkig krijgen zij vaak wel weer vertrouwen in hun eigen vertrouwde omgeving met hun eigen familie. Zij zijn thuis de allerliefste, zachtaardigste honden. Zij zijn geluksvogels met zo een warm nest en wij, mensen, zijn geluksvogels met een Galgo in het gezin.

Lees de rest van dit verhaal op onze [website](http://www.greyhoundsrescue.org) !

Groet van Zita en haar familie.

Hoi allemaal !

Even een overzicht van Zita geven.

Zita weegt nu zo'n 12,5 kilo.

We gaan nog steeds de strijd aan met de bacterie –Demodex-

Eind augustus gaan we nog eens op controle bij de dierenarts.

Ze neemt haar medicijnen (die ons werden meegegeven) zeer goed.

Ook kan onze kleine spruit goed opschieten met onze andere 2 jarige galga Zana die wel is mishandeld.

Dankzij Zita is Zana meer en meer aan het vooruitgaan, ze heeft al niet meer veel schrik van mensen !

Ze ravotten elke dag opnieuw en kunnen al niet meer zonder elkaar.

Zita speelt graag, trekt spurtjes, is nieuwsgierig,...

Alles waarvan wij kunnen dromen.

Ook kan Zita goed overweg met de poezen, vooral met de katten.

Zita laat haar moederfiguur naar boven komen voor de katten.

Ze is ook enorm flink bij het wandelen.

Ze is wel een enorme speelvogel en kan het dan ook niet laten om regelmatig iets kapot te bijten.

Ook kan ze nog wel eens sokken gaan pikken...

Het is echt een hond om van te dromen en we willen haar voor geen goud missen.

Ze is echt een deel van onze familie geworden.

Als jullie nog iets willen weten dan kunnen jullie het gerust vragen.

Dus willen wij jullie vanuit de grond van ons hart bedanken dat jullie zoveel moeite en tijd erin hebben gestoken.

Groetjes van ons en pootjes en likjes van de hondjes!

Jubileum.

Psst. Hebt u het al gehoord? Morgen, ja morgen?! Dan is het tijd voor een feestje. Echt waar? Ja heus!

Morgen, zondag 4 september 2011, bestaat stichting Greyhounds Rescue Holland namelijk tien jaar. Is er dan morgen ergens een feest? Nee, morgen nog niet maar dit heuglijke feit zal zeker niet in stilte voorbijgaan, integendeel.

Vanaf morgen gaan we ons jubileumjaar in en dat zal dan ook het hele jaar door gevierd worden. Er staan tal van activiteiten en bijzonderheden op het programma. Wilt u niets missen, kijk dan vooral op onze [website](#).

Daar treft u in een oogopslag het artikel aan over ons jubileum met alle feiten en weetjes. Het jubileum is immers niet alleen "ons" feestje, maar ook zeker dat van u en we willen dat dan ook samen met u vieren!

Zonder u als donateur, adoptant, vrijwilliger of geïnteresseerde zouden wij immers nooit tien jaar door hebben kunnen gaan. Tien jaar GRH is een hele tijd en reken maar dat we door blijven gaan. Net zolang tot we niet meer nodig zijn! Zegt het voort!

Voor en Na - Sjakie - Gemma Marx.

Vol spanning reden we op een zondagavond laat richting Schiphol. Hij zou "eindelijk" arriveren: onze nieuwe huisgenoot! Eindelijk staat tussen haakjes, omdat de tijd tussen de definitieve keuze en het moment dat hij naar Nederland kwam, niet meer dan een aantal dagen in beslag nam. Een aantal weken daarvoor hadden mijn man en ik besloten dat we ruimte, tijd en liefde genoeg hadden voor nog een hond. We hadden al twee honden, een Welsh terriër van 11 en een greyhound van een jaar of 12. Deze greyhound had ik 9 jaar geleden ook uit Spanje geadopteerd.

Onze zoektocht begon op het internet en al gauw bleven we hangen bij Greyhoundsrescue.nl. De professionaliteit van de organisatie met nazorg e.d gaf ons een goed gevoel. De informatieve en overzichtelijke site met duidelijke stukjes tekst bij de honden sprak erg aan en we wisten zeker dat onze hond ertussen zat. De ene mooie, jonge hond na de andere kwam voorbij en ineens zagen we hem staan: groot, dun, zwart met grijze kop en bruine voeten: Camilo. Bij het verhaaltje lazen we dat een andere organisatie hem niet wilde hebben, omdat oudere (hij was 6 jaar), zwarte reuen moeilijker te plaatsen zijn. Er stond bij dat de medewerkers van Greyhoundsrescue hier niet aan meededen en hem een kans gaven op een nieuw leven. Wij waren verkocht! Camilo werd omgedoopt tot Sjakie. Deze naam die we in ons gezin als grappige koosnaam gebruikte, werd nu belichaamd door deze lieve hond.

Aangekomen op Schiphol speurden onze ogen naar de contactpersonen die bijna midden in de nacht naar Schiphol gekomen waren om ons te begeleiden. Wij hadden ze al gauw gevonden en tevens ook een ander echtpaar met al twee galgo's. Wij verwachtten dat onze Sjakie net zo groot zou zijn als onze eigen greyhound of zelfs misschien wat kleiner zoals de twee galgo's, die zij mee hadden. Het eerste wat mijn man uitbracht toen hij Sjakie uit zijn krat zag komen, was: "Ik heb geen hond geadopteerd, maar een paard!" Sjakie viel dus wel wat groter uit dan we hadden gedacht. Maar we vonden hem meteen prachtig!

Lees het hele verhaal verder op onze [website](#) !

Vrijwilliger aan het woord – Letty Ubbink.

Goed negen maanden geleden had ik nog geen idee wat een galgo was. Had je me het gevraagd, dan had ik vast geantwoord dat het een exotisch gerecht was. Of misschien een voertuig, de Gal-Go ,of een nieuwe app voor de I-Phone. Ik had geen idee, zoals zo velen. Totdat ik voor onze herder op internet naar medische informatie zocht en op wonderbaarlijke wijze op de site van Greyhounds Rescue Holland terecht kwam. Nu weet ik dat een galgo een reusachtig renner is, met bijbehorend karakter. Maar ik weet nu ook dat de galgo veelal onder tragische omstandigheden in Spanje leeft en sterft. Hoe meer informatie ik vond, hoe schrijnender het beeld werd. En zoals velen van ons, was de reactie van mijn vriend en mij om te kijken of het mogelijk was in ieder geval een enkele galgo een mooi en verdiend leven te geven. Maar onze hond is niet de makkelijkste met andere honden, dus die optie moesten we laten varen.

Toen las ik dat GRH samen met Ddevida een kliniek gaat openen in Spanje en het toeval wil dat mijn vriend voor een groot veterinaire laboratorium bedrijf werkt. Sponsoring leek dus mijn manier om iets bij te dragen. En zo rolde ik GRH binnen. Het sponsoren ligt nog in het verschiet. Maar met een achtergrond als juriste, heb ik kunnen bijdragen aan een campagne die GRH binnenkort op Europees niveau zal starten. Een campagne die hopelijk een kleine, maar waardevolle opening zal creëren om de galgo ook mee te laten profiteren van de steeds hogere dierenwelzijnswaarden binnen de EU. Want al te lang vallen ze buiten de boot.

Lees het hele verhaal verder op onze [website](#) !